

Þá kallar konungurinn fólkið saman að steinjunum og segir: „Vinir mínir! Fyrir þrem vikum síðan velti eg sjálfur steini þessum út á veginn. Og þennan tíma hef eg tekið eftir því, að öllum, sem um veginn hafa farið, hefur sárnað að sjá steininn í veginum, og þeir hafa vonskast við aðra út af því, að enginn skyldi taka hann burt. En enginn hefur nent að gera það. Nú ætla eg að gera það sjálfur.“

Að þessu búnu veltir hann steininum út af veginum. En sjá! Undir steininum liggur peningapýngja og stendur þetta skrifad á hana: „Handa þeim, sem veltir burtu steininum.“ Konungurinn opnar pýngjuna og eru í henni 20 gullpeningar og fagur gulhringur.

En hvað fólki sárnaði það nú, að það skyldi ekki hafa tekið steininn burt! Bóndinn og hermaðurinn, sem líka voru þarna viðstaddir, og allir hinir, sem farið höfðu fram hjá, vildu nú gjarnan fá launin. En — þeir höfðu ekki unnið til þeirra. Þeir höfðu ekki nent að velta steininum úr veginum. Höfðu ekki viljað leggja það á sig til gagns fyrir almenning.

Kæru börn! Það eru margskonar steinar til. Þeir liggja í vegi fyrir okkur og í vegi fyrir öðrum. Og það er fjársjóður fólginu undir hverjum steini. Og því stærri sem hver steinn er og því meira sem þið þurfið á ykkur að reyna við hann, því stærri verður fjársjóðurinn, sem þið eignist.

Gangið ekki fram hjá steininum, þótt þeir sýnist stórir. Verðið ekki vond út af því, að þeir sé í veginum. Látið þá ekki liggja, þó það kosti ykkur áreynslu að eiga við þá eða þó ykkur finnist, að öðrum sé mest þægðin í því, að þeir sé teknir burt. Segið ekki: „Æ, eg nenni ekki að eiga við þá! Aðrir geta gert það.“ Þið græðið á því að eiga við þá og velta þeim úr vegi. Munið, að fjársjóður liggur undir þeim. Guð hefur lagt fjársjóð undir hvern stein, sem hann vill þið eigið við og veltið úr vegi.

Hverjir eru svo steinarnir? Og hver er fjársjóðurinn? Hvert ykkar getur sagt mér það? Eg ætla að byðja ykkur að segja mér það skriflega. Því barni, sem leysir bezt úr spurningunni, verða gefin einhver verðlaun. En greinileg utanáskrift og aldur þess, sem sendir úrlausnina, þarf að fylgja með.

Hverju þeirra þótti vænt um mömmu sína?

(Þýtt.)

Sól'n var gengin undir og það var farið að dimma í setu-